

man ingen Lægekundskaber har, at Sinds sygdommen udvikler sig i bestemte Stadier, og at det sidste Stadium er det foran nævnte, samt at kun den Slags Patienter skulde der og kunde der være Tale om at optage paa Anstalten. Skulde den Kamp virkelig komme tilfode, som den erede Minister omtalte, er jeg rigtig nok bange for, at Anstalten ikke vil komme til at svare til sit Diemed, men jeg vil haabe, at det ikke skal ske, og jeg tror, at den bedste Dømming derimod er at have humane Overlæger ved Sinds sygeanstalterne, der vilde forstaa deres Kald.

Justitsministeren (Nelleman): Jeg kan naturligvis kun sige, at, naar jeg brugte Udtrykket „Kamp“, var dette Udtryk maaske noget vel stærkt. Jeg mener kun, at det, der nærmest kunde befrægtes, vilde være en vis Tilbøjelighed hos de andre Anstalter til at blive af med den Slags Patienter.

Ordføreren (Berg): Dels dette Spørgsmaal og dels den Foranstaltning, at der kun bliver een Forplejningsklasse, fører mig til den Rante, som jeg havde i Fjor med denne Lov, nemlig at det ikke vilde kunne ventes at ville blive en Anstalt, hvortil man henviiser de Sinds syge — uden Hensyn ellers til den Kredts af Samfundet,

hvorfra de ere udgaaede —, som ere nedsumfne i den omhandlede Tilstand, men at det efterhaanden vil udvikle sig til noget Andet end en Udvisningsanstalt for dem, som ikke saaledes have tabt Bevidstheden om deres Omgivelser; med andre Ord, den tegner til ikke at blive en saadan almindelig Udvisningsanstalt for alle 3 Klasers Patienter af denne Art, men kun en saadan Anstalt for 3die Klasse og derhos for en Del af dem i samme Klasse, som ere uhelbredelige. Men dette var ikke Bestemmelsen i Fjor. Naar vi tage det Spørgsmaal for, som her foreligger, nemlig Beføstningerne ved Anstalten, skal jeg ikke negte, at jeg personlig er af den Anskuelse, baade med Hensyn til selve Beføstningen og med Hensyn til Spørgsmaalet overhovedet, det Diemed, hvori Foranstaltningen er gjort, at det vilde have været forsvarligere at bygge en hel ny Anstalt. Men det er jo ikke nu længere Gjenstand for Forhandling, og hvad angaar Endringsforslaget, da har Udvalget ikke ment, at man vilde naae noget videre, eller at det efter Omstændighederne vilde være forsvarligt at foreslaa Betsbet negtet, og man har derfor stillet sig, som man har og som jeg har gjort opmærksom paa, nemlig enstemmig udtalt sin Misbilligelse med Hensyn til Overfridelsen og tilraadet Thinget at vedtage Bevillingen.

Da ikke flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Forslag under Nr. 40 til § 20 af Justitsministeren, tiltraadt af Udvalget:
I. D. 2. (Understøttelse til Dr. med. Hempels Enke). (Bet. Nr. 74).
Summen 13,243 Kr. 25 Ø. forhøjes med 100 Kr.

vedtoges uden Afstemning.

Forslag under Nr. 41 til samme Paragraf af Samme, tiltraadt af Samme:
Samme Konto. (Understøttelse til afflediget Politibetjent Hornvain). (Bet. Nr. 75).
Summen 13,243 Kr. 25 Ø. forhøjes med 400 Kr.

vedtoges uden Afstemning.

Forslag under Nr. 42 til samme Paragraf af Samme, tiltraadt af Samme:
Samme Konto. (Understøttelse til 3 Enker efter Funktionærer ved Horsens Straffeanstalt). (Bet. Nr. 76).

Summen 13,243 Kr. 25 Ø. forhøjes med 220 Kr.

vedtoges uden Afstemning.

Forslag under Nr. 43 til samme Paragraf af Samme, tiltraadt af Samme:
IV. B. 4. (Til en Læge paa Seiers). (Bet. Nr. 77).

Summen 1,320 Kr. forhøjes med 400 Kr.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets § 20, med de vedtagne Endringer, saalydende:
Til Justitsministeriet bevilges 2,256,913 Kr. 95 Øre.

vedtoges uden Afstemning.